

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 maja 1985 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji przedmiotowych.

Na podstawie art. 51 ust. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) oraz w związku z art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275), art. 73 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) oraz art. 4 ust. 6 i art. 6 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady i tryb udzielania dotacji przedmiotowych przedsiębiorstwom państwowym i spółdzielniom.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą państwowych przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, spółdzielni mieszkaniowych, państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej, państwowych gospodarstw rolnych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych, spółdzielni kółek rolniczych i spółdzielni usług rolniczych.

3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) ministrze — rozumie się przez to również kierownika urzędu centralnego oraz zarząd centralnego związku spółdzielczego,
- 2) ministerstwie — rozumie się przez to również urząd centralny oraz centralny związek spółdzielczy,
- 3) jednostce gospodarczej — rozumie się przez to przedsiębiorstwo państwowe, spółdzielnię, zakład centralnego lub terenowego (branżowego) związku spółdzielczego, a w indywidualnych przypadkach określonych odrębnie — również zakład przedsiębiorstwa państwowego,
- 4) wyrobie — rozumie się przez to również towary i usługi,
- 5) cenie zbytu — rozumie się przez to:
 - a) cenę, po której wyrób jest sprzedawany, pomniejszoną o marżę handlową,
 - b) opłatę za usługi lub stawkę taryfową.

§ 2. 1. Dotacje przedmiotowe mogą być udzielane na finansowanie:

- 1) produkcji wyrobów, na które są ustalane ceny urzędowe, jeżeli ceny zbytu tych wyrobów są niższe od uzasadnionych kosztów własnych produkcji lub kosztów własnych świadczonych usług, powiększonych o zysk jednostki gospodarczej,
- 2) kosztów składowania sezonowego zapasów wyrobów,
- 3) kosztów transportu surowców i wyrobów między przedsiębiorstwami,
- 4) różnic cen stosowanych przez jednostkę gospodarczą,
- 5) wydatków ponoszonych w imieniu innych jednostek gospodarczych (np. ekwiwalent węglowy).

2. Dotacje przedmiotowe mogą być również udzielane na finansowanie produkcji wyrobów, na które ustala się ceny regulowane, jeżeli jest to uzasadnione względami polityki gospodarczej lub społecznej Państwa.

3. Wykaz wyrobów (grup wyrobów) objętych dotacjami przedmiotowymi określają odrębne przepisy.

§ 3. Dotacje przedmiotowe są udzielane z kredytów budżetu centralnego w granicach kwot ustalonych w ustawie budżetowej.

§ 4. 1. Stawki dotacji przedmiotowych są określone w stosunku procentowym do wartości wyrobów sprzedanych w cenach zbytu (stawki procentowe) lub w kwocie w odniesieniu do jednostki sprzedanego wyrobu (stawki kwotowe).

2. Stawka dotacji przedmiotowej może być również określona jako różnica między ceną określoną odrębnymi przepisami a ceną zbytu lub między cenami skupu (stawki różnicowe) oraz w wysokości marży handlowej bądź jej części.

§ 5. Stawka dotacji przedmiotowej ustalona dla wyrobu, na który ustala się ceny regulowane, zmniejsza cenę wyrobu.

§ 6. 1. Podstawę ustalenia należnej dotacji (podstawę dotowania) stanowi obrót ze sprzedaży wyrobów dotowanych, obliczony według cen zbytu.

2. Do podstawy dotowania nie wlicza się obrotu ze sprzedaży wyrobów niepełnowartościowych (pozagatunkowych).

3. W razie sprzedaży wyrobów oznaczonych państwowymi znakami jakości „Q” i „1”, z podstawy dotowania wyłącza się kwotę odpowiadającą podwyższeniu ceny zbytu z tytułu uzyskania tego znaku.

4. Jeżeli stawka dotacji przedmiotowej została określona kwotowo lub w formie różnicy cen, podstawę dotowania stanowi ilość sprzedanych lub zakupionych wyrobów.

§ 7. 1. Jeżeli jednostka gospodarcza dokonuje sprzedaży dotowanych wyrobów po cenach detalicznych bez pośrednictwa jednostek handlowych, należną kwotę dotacji przedmiotowych zmniejsza się o kwotę marż handlowych zawartych w tych cenach.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży w sklepach fabrycznych oraz w innych punktach sprzedaży detalicznej, prowadzonych przez jednostkę gospodarczą.

§ 8. Dotacji przedmiotowych nie udziela się na wyroby sprzedawane:

- 1) na eksport, z wyjątkiem kosztów przewozu żegluga śródlądową i przybrzeżną według taryfy krajowej,
- 2) w obrocie krajowym, na które obowiązują ceny umowne, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej,

2) z naruszeniem przepisów w sprawie reglamentowanej sprzedaży towarów.

§ 9. Stawki dotacji przedmiotowych mogą być różnicowane przez organy i jednostki upoważnione w decyzji ustalającej stawki dotacji, w zależności od poziomu rentowności produkcji:

- 1) dla podgrup wyrobów, grup asortymentowych i poszczególnych wyrobów, a jeżeli stawki określone są jednolicie w skali rocznej — również dla poszczególnych okresów roku (sezonów),
- 2) dla poszczególnych jednostek gospodarczych,

z tym że średnioważona stawek zróżnicowanych nie może być wyższa od stawki ustalonej.

§ 10. W razie stosowania rachunku wyrównawczego cen wewnętrznych, dotacja przedmiotowa może być udzielona jednostce prowadzącej ten rachunek.

§ 11. 1. Stawki dotacji przedmiotowych na wyroby, na które ustala się ceny urzędowe, są ustalane na podstawie wniosków właściwych ministrów sporządzonych według wzorów stanowiących załączniki nr 1—3 do zarządzenia, z uwzględnieniem propozycji jednostek gospodarczych, z wyjątkami określonymi odrębnie. Jeżeli wyrób jest produkowany przez więcej niż jedną jednostkę gospodarczą, wniosek powinien zawierać propozycję ustalenia jednej średnioważonej stawki dotacji przedmiotowej, z wyjątkiem dotacji udzielanych w formie różnicy cen.

2. Stawki dotacji na nowe wyroby wymagające udzielenia dotacji przedmiotowych są ustalane na podstawie wniosku Ministra do Spraw Cen równocześnie z wprowadzeniem nowej ceny.

§ 12. Stawki dotacji przedmiotowych na wyroby objęte cenami regulowanymi są ustalane na podstawie wniosków Ministra do Spraw Cen, z wyjątkami określonymi odrębnie.

§ 13. 1. Wnioski o ustalenie stawek dotacji przedmiotowych powinny być składane Ministrowi Finansów w terminie do dnia 15 marca danego roku.

2. W razie dokonania w ciągu roku podwyżki cen urzędowych na wyroby dotowane, kwota dotacji, należna jednostce gospodarczej na podstawie stawki obowiązującej przed zmianą cen wyrobów dotowanych, podlega skorygowaniu o kwotę odpowiadającą różnicy między ceną nową a ceną dotychczasową.

3. W przypadku określonym w ust. 2 dotacje przedmiotowe rozlicza się przy zastosowaniu obowiązujących stawek do wartości sprzedaży w cenach zbytu obowiązujących przed zmianą cen.

4. Jednostka gospodarcza może za zgodą właściwej izby skarbowej rozliczać dotacje przedmiotowe przy zastosowaniu do podwyższonej ceny zbytu stawki dotacji przedmiotowej, wynikającej z następującego wzoru:

$$\text{stawka } \% = \frac{a - b}{c} \times 100,$$

gdzie:

a — oznacza kwotę dotacji przedmiotowej ustaloną przez zastosowanie obowiązującej stawki dotacji do dotychczasowej ceny zbytu,

b — oznacza różnicę pomiędzy nową i dotychczasową ceną zbytu,

c — oznacza nową cenę zbytu.

Stawkę oblicza się z dokładnością do 0,01%.

5. Przepisy ust. 2 i 3 nie dotyczą sezonowych zmian cen wyrobów.

§ 14. Stawki dotacji przedmiotowych ustalane na dany rok stosuje się do czasu ustalenia nowych stawek.

§ 15. Stawki dotacji przedmiotowych mogą być zmieniane w ciągu roku, jeżeli nastąpiły obniżki cen zbytu, istotne zmiany poziomu kosztów własnych w wyniku zmian cen surowców i materiałów, zmiany receptur, zmiany stawek i taryf, a także gdy kontrole lub analizy ustalonych stawek dotacji przedmiotowych wykazały, że stawki te powodują osiąganie nadmiernej rentowności, przekraczającej rzeczywistą obniżkę kosztów.

§ 16. 1. Jednostki gospodarcze pobierają dotacje przedmiotowe bezpośrednio z rachunku wydatków budżetowych właściwego ministerstwa lub właściwej izby skarbowej, na podstawie poleceń pobrania, w granicach otwartych na ten cel kredytów budżetowych, chyba że w decyzji ustalającej stawki dotacji przedmiotowych określono inny tryb pobierania dotacji.

2. Jednostki gospodarcze sporządzają w ciągu 20 dni po upływie każdego miesiąca — na formularzach Min. Fin. nr 2096 — rozliczenie należnych dotacji przedmiotowych za okres od początku roku do końca minionego miesiąca.

3. Jeden egzemplarz rozliczenia wraz z poleceniem pobrania jednostki gospodarcze składają do właściwego urzędu skarbowego, który po sprawdzeniu w terminie 5 dni prawidłowości rozliczenia wyraża zgodę na pobranie wykazanej w tym rozliczeniu kwoty dotacji z rachunku wydatków budżetowych właściwego ministerstwa lub izby skarbowej (przez potwierdzenie złożonego polecenia pobrania).

4. Jednostki gospodarcze przesyłają do właściwego ministerstwa — za okres półroczny i roczny — jeden egzemplarz rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, potwierdzony przez właściwy urząd skarbowy.

§ 17. 1. Jednostki gospodarcze mogą pobrać w terminie do dnia 28 stycznia danego roku — w trybie określonym w § 16 — zaliczkę na dotacje przedmiotowe w wysokości 1/12 planowanej na rok kwoty dotacji przedmiotowych. Jeżeli w jednostce gospodarczej nie został opracowany plan umożliwiający ustalenie kwoty zaliczki, przyjmuje się kwotę odpowiadającą 1/12 kwoty dotacji pobranej w roku poprzednim.

2. W razie istotnej zmiany planu na dany rok po pobraniu zaliczki, wysokość tej zaliczki może być skorygowana do wysokości wynikającej z aktualnego planu.

3. W razie podjęcia w ciągu roku produkcji wyrobu dotowanego, właściwa jednostka gospodarcza może pobrać zaliczkę na dotacje przedmiotowe do dnia 28 miesiąca następującego po miesiącu, w którym podjęto produkcję tych wyrobów.

4. Pobraną zaliczkę potrąca się przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za miesiąc grudzień danego roku.

§ 18. 1. Jednostka gospodarcza jest obowiązana dokonać korekty należnych dotacji przedmiotowych, jeżeli:

- 1) wyrób, na który udzielono dotacji, został zwrócony dostawcy,
- 2) nastąpiła korekta wartości lub wielkości sprzedaży z innych tytułów niż określone w pkt 1,
- 3) ujawniono, że przy obliczaniu kwoty pobranych dotacji zastosowano niewłaściwe stawki lub pobrano dotacje na wyroby nie objęte dotowaniem,
- 4) dokonano zmiany stawki dotacji za okres, za który dotacje zostały już rozliczone.

2. Rozliczenia dotacji przedmiotowych dokonuje się za miesiąc, w którym powstały okoliczności uzasadniające korektę.

3. Jeżeli okoliczności uzasadniające korektę dotacji przedmiotowych powstały po dokonaniu rozliczenia za miesiąc grudzień roku, w którym dotacje te zostały pobrane, jednostka gospodarcza dokonuje tylko zwrotu dotacji pobranych w nadmiernej kwocie na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego nie później niż w terminach określonych dla ostatecznego rozliczenia dotacji za okres roczny.

§ 19. 1. Jeżeli zysk osiągnięty przez jednostkę gospodarczą ze sprzedaży wszystkich wyrobów objętych decyzjami ustalającymi stawki dotacji przedmiotowych jest wyższy od zysku wynikającego ze stawki zysku normatywnego powiększonego o 50%, nadwyżka podlega przekazaniu na rachunek dochodów budżetu centralnego właściwego urzędu skarbowego.

2. Za zysk normatywny przyjmuje się stawkę zysku określoną dla jednostki gospodarczej według zasad ob-

wiązujących przy ustalaniu cen lub też stawkę określoną w decyzji ustalającej stawki dotacji przedmiotowych.

3. Przy obliczaniu wielkości zysku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się tylko koszty uzasadnione, określone w przepisach o ustalaniu cen.

4. Jednostki gospodarcze obliczają i przekazują nadwyżkę, o której mowa w ust. 1, za okres:

- 1) półroczny — w terminie do dnia 28 lipca na rachunek, z którego dotacje zostały pobrane,
- 2) roczny — na podstawie bilansów rocznych do budżetu centralnego na rachunek dochodów budżetowych właściwego urzędu skarbowego:
 - a) wstępnie — w terminie określonym do złożenia bilansu,
 - b) ostatecznie — w terminie 10 dni licząc od daty jego zweryfikowania.

§ 20. 1. Jednostki gospodarcze otrzymujące dotacje przedmiotowe są obowiązane prowadzić w celu rozliczenia dotacji ewidencję (księgową lub pozaksięgową) w sposób umożliwiający określenie wartości (wielkości) sprzedaży oraz kosztów własnych wyrobów, na które ustalono odrębne stawki dotacji, i kwot należnych dotacji.

2. W razie nieprowadzenia ewidencji, pobrane przez tę jednostkę dotacje podlegają zwrotowi.

§ 21. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do dotacji przedmiotowych należnych za okres od dnia 1 stycznia 1985 r., z tym że przepis § 20 ust. 2 stosuje się od dnia 1 lipca 1985 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz

Załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 28 maja 1985 r. (poz. 120)

Załącznik nr 1

WZÓR WNIOSKU W SPRAWIE USTALENIA STAWEK PROCENTOWYCH DOTACJI PRZEDMIOTOWYCH

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)	Wartość sprzedaży wg cen zbytu	Uzasadniony koszt produkcji	Zysk		Koszt własny + zysk 5 + 7	Kwota dotacji (5 + 7) — 4	Stawka dotacji 9 : 4	Stawka dotacji obowiązująca w roku poprzednim
					stawka *)	kwota				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

*) Jeśli stawka zysku nie jest ustalona, przyjmuje się formułę dla cen urzędowych (zarządzenie nr 4/83 Ministra do Spraw Cen z dnia 7 kwietnia 1983 r. w sprawie określenia zasad i trybu sporządzania wniosków o ustalenie cen urzędowych i marż handlowych urzędowych — Dz. Urz. Cen Nr 3, poz. 19)

WZÓR WNIOSKU W SPRAWIE USTALENIA STAWEK KWOTOWYCH DOTACJI PRZEDMIOTOWYCH

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)	Wartość sprzedaży wg cen zbytu	Wielkość sprzedaży (ilość)	Uzasadniony koszt produkcji	Zysk		Koszt własny + zysk 6 + 8	Kwota dotacji (6 + 8) — 4	Stawka dotacji 10 : 5	Stawka dotacji obowiązująca w roku poprzednim
						stawka *)	kwota				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

*) Jeśli stawka zysku nie jest ustalona, przyjmuje się formułę dla cen urzędowych (zarządzenie nr 4/83 Ministra do Spraw Cen z dnia 7 kwietnia 1983 r. w sprawie określenia zasad i trybu sporządzania wniosków o ustalenie cen urzędowych i marż handlowych urzędowych — Dz. Urz. Cen Nr 3, poz. 19)

WZÓR WNIOSKU W SPRAWIE USTALENIA STAWEK RÓŻNICOWYCH DOTACJI PRZEDMIOTOWYCH

Lp.	Symbol Systematycznego wykazu wyrobów	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)	Wartość sprzedaży wg cen zbytu	Wartość sprzedaży wg cen zakupu *)	Kwota dotacji 5 — 4
1	2	3	4	5	6

*) lub innych cen, będących podstawą ustalenia dotacji przedmiotowych.

121

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 29 maja 1985 r.

w sprawie określenia deficytowych zawodów robotniczych w przedsiębiorstwach państwowych.

Na podstawie § 13a ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty (Dz. U. Nr 17, poz. 80, z 1984 r. Nr 3, poz. 14 i z 1985 r. Nr 21, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykazy deficytowych zawodów robotniczych w przedsiębiorstwach państwowych, dla których organami założycielskimi są:

- 1) Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego — stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.
- 2) Minister Górnictwa i Energetyki — stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: S. Gębala